

Nr 534.

Av herr **Bergvall m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående forcering av vissa materielanskaffningar för försvaret m. m.*

Enligt proposition nr 251 (s. 12) har under en följd av år nyrekryteringen av reservofficerare vid armén maximerats till ett antal av 220 per år. Detta har medfört, att endast cirka 50 procent av hela antalet lämpliga reservofficersaspiranter kunnat anställas såsom fänrikar i reserven. I syfte att ernå en betydande förbättring av kvaliteten hos krigsförbanden har arméchefen föreslagit *dels* att antalet årligen antagna fänrikar i reserven fortsättningsvis utökas till 350 samt *dels* en engångsantagning innevarande budgetår av 300 reservfänrikar bland det rekryteringsmaterial, som på grund av platsbrist måst avvisas åren 1948, 1949 och 1950.

I samband härmed anföres att antalet platser för år 1951 höjts till högst 250.

Kostnaderna för den föreslagna utökningen ha uppskattats till 210 000 kronor för budgetåret 1950/51 för att 1960/61 stiga till 510 000 kronor.

Departementschefen, som erinrat om nyssnämnda ökning av antalet reservofficerare under år 1951, har förklarat sig icke vara beredd att i förevarande sammanhang förorda en ytterligare ökning: »Med hänsyn till de betydande kostnader ett bifall till förslaget skulle innebära för fredsorganisationen synes förslaget böra prövas först i samband med framtida principbeslut rörande försvarskostnaderna» (s. 18).

Det synes även oss av betydelse att undvika sådana öknings av kostnaderna för fredsorganisationen, vilka kunna komma att sträcka sina verkningar till tiden efter ett framtida principbeslut rörande försvarsavvägningen. Å andra sidan är det ur beredskapssynpunkt synnerligen olägligt att avstå från den kvalitetsförbättring av krigsförbanden som ett genomförande av arméchefens förslag skulle innebära. Särskilt gäller detta de åldersklasser, ur vilka en nyrekrytering på grund av ålders- och utbildningskäl icke lämpligen kan uppskjutas till en obestämd framtid. Det synes emellertid ovisst, om en engångsantagning av så stor omfattning som av arméchefen föreslagits kan komma till stånd. Därjämte bör kvalitetskravet på de engångsantagna hållas högt. Med hänsyn härtill och av ekonomiska skäl synes chefens för armén förslag om engångsantagning innevarande budgetår så till vida böra tillmötesgå, att 150 reservfänrikar må antagas bland de aspiranter som på grund av platsbrist måst avvisas åren 1948, 1949 och 1950.

Beträffande arméchefens förslag om en väsentlig ökning fortsättningsvis av antalet årligen antagna fänrikar i reserven göra sig i huvudsak samma synpunkter gällande som ovan anförts. Det är av ekonomiska skäl olägligt att nu fastställa en för ett flertal år framåt gällande rekryteringskvot. Med hänsyn till det aktuella beredskapsläget torde ett dylikt förfaringsätt också sakna betydelse. Arméchefens framställning bör därför i så måtto tillmötesgå, att det antal fänrikar, som år 1951 i sedvanlig ordning må antagas i reserven, ökas till 350. Därest förhållandena även i fortsättningen motivera förstärkningar av samma art av den personella försvarsberedskapen, torde särskilda förslag härom kunna prövas framdeles. Härvid böra också tämligen snart erfarenheter stå till förfogande, huruvida det blir möjligt att med bibehållna kvalitetsfordringar öka reservofficersrekryteringen.

Kostnaderna för här föreslagna åtgärder, avseende ekiperingshjälp, tjänstgöringstraktamenten m. m., torde kunna begränsas till 130 000 kronor för budgetåret 1950/51 mot de 210 000 kronor, till vilka chefens för armén förslag kostnadsberäknats. Därest en automatisk stegring av kostnaderna sedermera visar sig uppstå, kan denna motverkas genom en framtida återgång till en lägre rekryteringskvot, under förutsättning att den utrikespolitiska utvecklingen, en omorganisation av försvarsväsendet eller andra omständigheter det påkalla.

Under åberopande av det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 251 måtte medgiva

dels en engångsantagning innevarande budgetår av 150 reservfänrikar vid armén bland det rekryteringsmaterial, som på grund av platsbrist måst avvisas åren 1948, 1949 och 1950,

dels att antalet under år 1951 i sedvanlig ordning antagna fänrikar i reserven vid armén må ökas till 350, samt

dels att vederbörliga förslagsanslag för ändamålet ökas med 130 000 kronor.

Stockholm den 31 oktober 1950.

John Bergvall.

Alfr. Nilsson,
Steneberg.

Sven Em. Ohlon.